

16 ianuarie – 22 ianuarie

Calea cea grea

Textul de memorat: „Eu nădăjduiesc în Domnul, care Își ascunde fața de casa lui Iacov. În El îmi pun încrederea.” (Isaia 8:17)

„În cartierul Harlem din New York, o fetiță oarbă era pe o fereastră de la etajul patru al unei clădiri în flăcări. Pompierii erau disperați. Nu puteau așeza camionul cu scară între clădiri și nu o puteau determina să sară pe o plasă pe care, bineînțeles, nu o vedea.

Când a sosit tatăl ei și i-a strigat la megafon că era o plasă și că ea trebuia să sară, fata a sărit atât de relaxată, încât nu și-a rupt niciun os și nici nu și-a întins niciun mușchi în căderea de la etajul patru. Când a auzit vocea tatălui ei, a făcut ce a zis el că era cel mai bine, fiindcă s-a încrezut pe deplin în tatăl ei.” - Michael P. Green, *1500 Illustrations for Biblical Preaching*, p. 135

Și Dumnezeu a dat dovezi puternice că El dorea ce era mai bun pentru copiii Săi din vechime, dar ei au respins calea dreaptă și liniștită pe care El le-a prezentat-o la început. Prin urmare, a trebuit să le vorbească prin vuiet de ape mari și puternice.

Ce lecții putem învăța astăzi din greșelile lor?

Duminică, 17 ianuarie – O profeție împlinită (Isaia 7:14-16)

În Isaia 7:14-16, Emanuel este un semn legat de dilema lui Ahaz: Înainte ca pruncul Emanuel să fie suficient de mare ca să deosebească binele de rău, „țara de ai cărei doi împărați te temi tu va fi pustiiată” (vers. 16). Aici se face referire la teritoriile și la regii Siriei și ai lui Israel (vers. 1,2,4-9) și se repetă făgăduința lui Dumnezeu că puterea lor avea să fie nimicită în curând.

1. De ce spune Isaia că băiatul urma să mănânce „smântână și miere”? Isaia 7:15

Culturile și câmpurile lui Iuda urmau să fie distruse de asirieni (vers. 23-25), deci oamenii aveau să fie constrânși să revină la hrana nomazilor (vers. 21,22). Dar în timpul sărăciei lor urmau să aibă destul din ce să trăiască.

2. Când a fost împlinită profeția despre Siria și Israel? 2 Împărați 15:29,30; 16:7-9; 1 Cronici 5:6,26

Profeția lui Isaia a fost dată în jurul anului 734 î.Hr. Tiglat-Pilneser a primit darul lui Ahaz și a zdrobit coaliția din nord, a cucerit Galileea și Cisiordania, transformând teritoriile în provincii asiriene și a deportat o parte din populație (734-733 î.Hr.). Ce a mai rămas din Israel a fost salvat când Osea s-a predat și a plătit tribut. În 733-732 î.Hr., Tiglat-Pilneser a cucerit Damascul, și Siria a devenit provincie asiriană. În doi ani de la prorocia lui Isaia, Siria și Israel erau înfrânte, iar împărații care îl amenințaseră pe Ahaz nu mai erau.

În anul 727 î.Hr., după ce Salmanasar al V-lea îi luase locul lui Tiglat-Pilneser al III-lea, Osea, regele lui Israel, s-a răzvrătit împotriva Asiriei. Asirienii au luat capitala, Samaria, în 722 î.Hr. și i-au deportat pe israeliți în Mesopotamia și Media, unde au fost absorbiți de populațiile locale și și-au pierdut identitatea (Isaia 7:8 - în șaiszeci și cinci de ani, Efraim nu mai era nici măcar un popor). Vestind mai dinainte ce avea să li se întâmple vrăjmașilor lui Iuda, Domnul a vrut să-i spună lui Ahaz că nu trebuia să se bizuie pe Asiria.

Ce putem face noi astăzi ca să ne păstrăm credința, astfel încât, când vor veni nenorociri, să putem
Studiu Biblic, Trim. I, 2021 – Isaia

Luni, 18 ianuarie – Consecințe previzibile (Isaia 7:17-25)

3. Ce spune Domnul că i se va întâmpla țării? De ce nu ne surprinde?

„O invitație după alta a fost trimisă Israelului răătăcitor ca să-l întoarcă la credincioșia față de Iehova. Insistențele prorocilor erau pline de delicatețe și, când stăteau în fața poporului, îndemnându-l stăruitor la pocăință și reformă, cuvintele lor aduceau roadă spre slava lui Dumnezeu.” - Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 325

Vestea bună din partea lui Dumnezeu pentru Ahaz, un om mai degrabă fricos decât credincios, a fost că Siria și Israel aveau să fie nimicite. Vestea rea a fost că Asiria, aliatul și „prietenu” pe care și-l alesese, urma să se dovedească un dușman mult mai periculos decât Siria și Israel. Refuzând eliberarea oferită de Dumnezeu, înfrângerea lui Ahaz a fost garantată. Dacă i se părea că lumea lui se prăbușea, lucrurile nu urmau decât să se înrăutățească în viitor!

„Mai bine este să cauți un adăpost în Domnul decât să te încrezi în cei mari” (Psalmii 118:9). Cum a putut Ahaz să creadă că Tiglat-Pilneser se va mulțumi doar cu țările din nord și-l va lăsa pe Iuda? Analele împăraților asirieni arată că dorința lor după putere era nestăvilită.

4. Ce i se întâmpla lui Ahaz? Ce principiu spiritual vedem aici? De ce nu ar trebui să ne surprindă acțiunile sale? 2 Împărați 16:10-18; 2 Cronici 28:20-25

În 2 Cronici 28:20-23 se găsește un rezumat impresionant a ceea ce a urmat după ce Ahaz a cerut ajutorul Asiriei în loc să se încreadă în Domnul.

Tendința noastră firească este să ne încredem în ceea ce putem vedea, simți, gusta și atinge. Si totuși, după cum știm, lucrurile „care se văd” sunt pieritoare. Cum putem aplica textul din 2 Corinteni 4:18 în viața noastră?

Mărti, 19 ianuarie – Ce mesaj se află într-un nume? (Isaia 8:1-10)

5. Mesajul ascuns în numele acesta are de-a face în mod clar cu o cucerire rapidă. Dar cine cucerește pe cine? Isaia 8:4

În Isaia 8:1-10 este întărit mesajul din capitolul 7. Înainte ca un copil să atingă un anumit stadiu în procesul de creștere, Asiria va lua prăzile de război din capitala Siriei și a Israelului. Mai mult, deoarece a respins solia lui Dumnezeu de asigurare, liniștită ca apele line ale izvorului din Siloe, în Ierusalim, Iuda urma să fie copleșit de puterea covârșitoare a Asiriei, reprezentată de apele mari și năvalnice ale Eufratului.

Deoarece Ahaz a cerut ajutor Asiriei, numele fiilor lui Isaia se refereau la Iuda și la Israel: „Grăbește de pradă, aruncă-te asupra prăzii”, dar „o rămășiță se va întoarce”. De ce mai era încă speranță? Pentru că, deși Asiria avea să umple țara lui Emanuel, ei încă aveau promisiunea că „Dumnezeu este cu noi” (Isaia 8:8,10). Iată aici o temă care străbate toată cartea Isaia: deși pedepsele urmau să cadă asupra vrăjmașilor lui Dumnezeu din Iuda și din alte popoare, sub forma dezastrelor militare, a suferinței și a exilului, Domnul avea să fie credincios față de supraviețuitorii poporului Său și să-i aducă iarăși în țara lor.

6. De ce a scris Isaia numele copilului, ca o profeție, înainte de a-l concepe? Isaia 8:1-3

Sincronizarea venirii pe lume a acestui copil a fost esențială pentru semnificația sa ca semn. Ca și cu semnul lui Emanuel, din momentul în care a fost conceput și născut și până când Asiria a învins Siria și Israelul, avea să treacă mai puțin timp decât era necesar ca băiatul să poată spune „tata” sau „mama”

(Isaia 8:4). Când a menționat numele băiatului, chiar înainte ca el să fie conceput, Isaia a făcut din copil și din numele lui o profeție publică ce putea să fie verificată de evenimentele ulterioare.

În ciuda greșelilor repetate ale pretinsului Său popor, Domnul era încă binevoitor să îl salveze. Ce putem învăța de aici?

Miercuri, 20 ianuarie – „De Domnul să vă temeți” (Isaia 8:11-15)

Cu ocazia primului său discurs inaugural, președintele Roosevelt i s-a adresat unei națiuni descurajate de marea criză economică: „Nu trebuie să ne temem de nimic în afară de teama însăși” - U.S. Capitol, Washington, D.C. (4 martie 1993). Mesajul lui Isaia către un popor deprimat este: „Nu trebuie să ne temem de nimic atunci când ne temem de Dumnezeu Însuși.”

Dumnezeu l-a prevenit pe Isaia să nu se teamă de ceea ce se temea poporul, ci să se teamă de Domnul (Isaia 8:12,13). Aceasta este o temă importantă în Biblie. De exemplu, în Apocalipsa 14:6-12 trei îngeri proclamă o solie universală: Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, în loc să vă temeți și să dați slavă puterii pământești a fiarei descrise în capitolul 13.

7. Cum înțelegem noi noțiunea de „temere de Dumnezeu”? Ce înseamnă aceasta, mai ales și în lumina poruncii de a-L iubi pe Domnul? Matei 22:37

Adevărata temere de Dumnezeu pentru că este sfânt înseamnă să-L recunoști pe El ca putere supremă în univers. Fie că-L iubești sau nu, teama aceasta va întrece orice altă teamă. Dacă El este de partea ta, nimeni nu te poate atinge fără permisiunea Lui. Dacă este împotriva ta, pentru că te-ai răzvrătit față de El, poți să fugi, dar nu poți să te ascunzi de El!

8. Ideea că noi ar trebui să ne temem de Dumnezeu contrazice cumva mesajul din 1 Ioan 4:18?

Există diferite tipuri de teamă. Dacă cineva care deține o mare putere este prietenul tău pe care îl iubești și știi că și el te iubește, nu te temi că el te va răni. Ci te temi în sensul că îi cunoști și respecti puterea, dar și limitele relației voastre.

Care sunt sursele tale de teamă și cum poți să biruiesti teama?

Joi, 21 ianuarie – Negură și necaz (Isaia 8:16-22)

9. Ce legătură are cu regele Ahaz profeția din Isaia 8:16-22?

Ahaz a fost profund implicat în religia păgână (2 Împărați 16:3,4,10-15; 2 Cronici 28:2-4,23-25), care era foarte mult legată de lumea ocultă (compară cu Deuteronomul 32:17: „au adus jertfe dracilor”; 1 Corinteni 10:20). Diverse aspecte ale vrăjitoriei moderne prezintă asemănări izbitoare cu ritualurile antice din Orientul Apropiat, atestate de scrierile vremii din afara Bibliei. Chiar multe dintre practicile mișcării New Age din prezent sunt doar niște manifestări contemporane ale acelor practici oculte antice.

Descrierea pe care o face Isaia despre disperarea care rezultă din biziurea pe alte duhuri în afară de Duhul Domnului (Isaia 8:21,22) i se potrivește foarte bine lui Ahaz (2 Cronici 28:22,23). Isaia face referire la oamenii care se mânia și îl blestemă pe regele lor (Isaia 8:21, în engl.). Aceasta era o avertizare pentru Ahaz că, deoarece îi împinsese pe oameni spre lumea ocultului, aceștia aveau să-l blesteme. Într-adevăr, când Ahaz a murit, „nu l-au pus în mormintele împăraților lui Israel” (2 Cronici 28:27).

10. Ce spun următoarele pasaje despre practicile oculte? Leviticul 20:27; Deuteronomul 18:9-14

Despărțirea de ocultism este o chestiune de loialitate față de Dumnezeu. În 1 Cronici 10:13,14 se spune că împăratul Saul s-a făcut vinovat de fărâdelege față de Domnul, pentru că a cerut sfatul celor ce cheamă morții.

Vineri, 22 ianuarie – Un gând de încheiere

„În zilele poporului evreu exista o categorie de oameni care pretindeau, ca și spiritiștii de astăzi, că sunt în legătură cu cei morți. Dar «duhurile familiare», cum erau numiți acești preținși vizitatori din alte lumi, sunt declarate de Biblie a fi «duhuri de draci» (Numeri 25:1-3; Psalmii 106:28; 1 Corinteni 10:20; Apocalipsa 16:14). Lucrarea care se ocupă cu duhurile familiare a fost declarată a fi o urâciune pentru Domnul și a fost solemn interzisă sub pedeapsa cu moartea (Leviticul 19:31; 20:27). Chiar și numele de vrăjitorie este acum disprețuit. Pretenția că oamenii pot avea legături cu duhurile rele este privită ca o poveste din Evul Mediu. Dar spiritismul, care își numără convertiții cu sutele de mii, chiar cu milioanele, care și-a făcut intrare în cercurile științifice, care a invadat bisericile și a găsit o bună primire în corpurile legiuitoare și chiar la curțile regilor, această amăgire monstruoasă este doar o reînviere, într-o nouă travestire, a vrăjitoriei condamnate și interzise în vechime.” - Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 556

Rezumat: Prin Isaia, prin familia și prin cuvintele lui, Dumnezeu a întărit solia de avertizare și speranță: singura cale sigură este să ne încredem în Dumnezeu care știe ce face. El îi iubește pe oameni și poate să-i conducă, să-i protejeze și să aibă grijă de cei care Îi permit să o facă. Dar pentru cei care apelează la alte puteri, există doar negură.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA *EVANGHELIZARE*

Biblia: Ezechiel 18-24

1. Unde scrie că fiul nu este vinovat de păcatul părintelui și nici invers?
2. Ce i-a spus Domnul profetului să traseze, asemenea unei hărți?
3. Ce fel de om căuta Domnul fără să găsească?
4. Ce îi spune Domnul poporului că va fi Ezechiel pentru ei?

***Evangelizare*, Secțiunea 11, subcapitolul „Orașele din estul și sudul Americii”**

5. Cum trebuia să fie făcută lucrarea din sud?